

[Hem](#) > ... > [Rättsliga Åtgärder](#) > [Var Och Hur?](#) > [Vad Kostar Det?](#) > [Italy](#)

Innehåll inlagt av
Italien

Vad kostar det?

Italien

Detta avsnitt innehåller information om kostnaderna för rättsliga förfaranden i Italien.

Regelverk för advokatarvoden

Advokater

Det finns bara en typ av advokater i Italien. Genom att registrera sig hos ett advokatsamfund kan en advokat delta i alla typer av förfaranden och inför alla typer av domstolar, förutom inför överdomstolar (Kassationsdomstolen och Högsta förvaltningsdomstolen – *Corte di Cassazione* och *Consiglio di Stato*) där särskild behörighet krävs.

Bestämmelser om förfarandekostnader fastställs i den konsoliderade texten om lagar och föreskrifter gällande rättegångskostnader (*Testo Unico delle disposizioni legislative e regolamentari in materia di spese di giustizia*) som det hänvisas till i presidentdekret nr 115 av den 30 maj 2002, senast ändrad genom [lagdekret nr 83 av den 27 juni 2015](#), efter ändringar omvandlat till [lag nr 132 av den 6 augusti 2015](#), genom [lagdekret nr 156 av den 24 september 2015](#) och genom [lag nr 208 av den 28 december 2015](#), samt i den nya lagen nr 247/2012 om advokatycket, kompletterad med [ministerdekret nr 55/2014](#) (som ersätter ministerdekret nr 140/2012) om fastställande av parametrar för beräkning av advokatarvoden i den mening som avses i artikel 13.6 i lag nr 247 av den 31 december 2012, som trädde i kraft den 3 april 2014. De avgifter som anges i ministerdekret nr 55/2014 uppdaterades genom senare ministerdekret nr 37/2018 och nr 147/2022.

I enlighet med tidigare primär bestämmelse (artikel 9 i lagdekret nr 1 av den 24 januari 2012, efter ändringar omvandlat till lag nr 27 av den 24 mars 2012) där det föreskrevs att avgifterna för reglerad yrkesverksamhet skulle återkallas och hänvisades till de parametrar som fastställts i dekret från det ansvariga ministeriet för att fastställa avgifter till yrkesverksamma (genom beslut utfärdat av domstol) erkänns i yrkeslagen nr 147/2012 hänvisningen till parametrarna som justitieministeriet fastställer vartannat år ”på förslag av det nationella advokatsamfundet” (*Consiglio Nazionale Forense*).

I synnerhet regleras i artikel 13 i lag nr 247/2012 tilldelningen av uppgifter och avgifter enligt följande:

- Advokater får även åta sig arbetsuppdrag i eget intresse.
- Uppdrag får utföras utan ersättning.
- Advokatens avgift anges vanligtvis i en skriftlig överenskommelse när han eller hon utses. Avgifter avtalas fritt och kan vara timarvode, schablonersättning, ersättning enligt överenskommelse för ett eller flera ärenden, ersättning baserad på fullgörande av och tidsåtgången för de tjänster som tillhandahålls, ersättning per etapp, per tjänst eller för hela uppdraget, ersättning som en procentandel av tvisteföremålets värde eller av vad mottagaren av tjänsten kan komma att beviljas, inte enbart ekonomiskt sett.
- Det är förbjudet att ingå avtal som innebär att advokaten erhåller ersättning, helt eller delvis, i form av en andel av fast egendom som berörs av tjänsten eller tvisten.
- I enlighet med principen om öppenhet måste advokaterna underrätta klienten om hur komplext ärendet är och tillhandahålla all relevant information om eventuella avgifter från den tidpunkt då uppdraget tilldelas till dess att det har slutförts. På begäran ska advokaten även ge klienten skriftlig information om

den förväntade kostnaden för tjänsten, uppdelat på avgifter, omkostnader (inklusive klumpsummor) och ersättning.

- Parametrarna i det dekret som justitieministeriet utfärdar på förslag av det nationella advokatsamfundet (*Consiglio Nazionale Forense*) vartannat år gäller i följande fall: när ersättningen för uppdraget inte har fastställts i skrift (när uppdraget tilldelas eller vid ett senare tillfälle) och i samtliga fall där överenskommelse mellan parterna saknas; vid likvidationsförfaranden i domstol, och i mål där tjänsten utförs i en tredje persons intresse eller för officiella tjänster enligt lag.
- Om tvisten som är föremål för rättsliga förfaranden eller skiljedomsförfaranden definieras i någon form av avtal är parterna gemensamt skyldiga att betala avgifter och ersätta kostnader till alla advokater som har varit yrkesverksamma under de senaste tre åren och som fortfarande är borgenärer, såvida inte det delade ansvaret uttryckligen har hävts.
- Om ingen överenskommelse kan nås mellan advokaten och klienten kan var och en av dem kontakta det lokala advokatsamfundet för att försöka finna en lösning.
- Om ingen överenskommelse kan nås kan samfundet, på begäran av medlemmen, yttra sig om huruvida advokatens begäran med avseende på utfört arbete är berättigad.
- Utöver avgiften för utförda professionella tjänster ska advokater betalas en schablonsumma för utgifter (antingen av klienten enligt avtal eller i ett rättsligt likvidationsförfarande). Detta utöver ersättningen för faktiska kostnader och alla avgifter och omkostnader som förskötterats i klientens intresse.

Från och med den 3 april 2014 görs alla betalningar enligt bestämmelserna i ovannämnda ministerdekret nr 55/2014. Enligt de nya parametrar som anges här utgår man inte från advokatens enskilda aktiviteter (telefonsamtal, granskning av dokument, förhandlingar, utfrågningar osv.), utan från förfarandets olika skeden (både i tvistemål och i brottmål). Ett genomsnittligt belopp fastställs i förväg för varje skede. Domaren kan höja eller sänka beloppet procentuellt beroende på omständigheterna i målet (beskaffenhet, svårighetsgrad och hur allvarligt målet är, arbetets värde, hur brådskande situationen är, tillämpning av preliminära förelägganden osv.) och enligt behörig domstol.

[Ersättning enligt ministerdekret nr 147/2022 \(1 620 KB\)](#)

Så kallade övriga avgifter läggs sedan till den avgift som har godkänts eller beräknats.

Övriga avgifter omfattar följande:

- Utlägg (dvs. bekräftade egna utgifter).
- Avgiften för allmänna omkostnader (15 % enligt artikel 2 i ministerdekret nr 55/2014).
- Resekostnader (artikel 27 i ministerdekret nr 55/2014: kostnader för logi + 10 % och bidrag på 1/5 av bränslekostnaden per kilometer).
- Sociala avgifter på 4 % (C.N.P.A. - pensionsavgifter för advokater).
- Mervärdesskatt 22 % (höjdes den 1 oktober 2013 enligt lag nr 98/2011).

Extrakostnader tillkommer i form av 10 % av advokatens kostnad för logi under eventuella resor, samt reskostnader om han eller hon har använt sin egen bil.

Fasta kostnader

Fasta kostnader i tvistemål

Fasta kostnader för parterna i tvistemål

I tvistemål betalar var och en av parterna arvodet för sin advokat och kostnaderna för handlingar som advokaten utför. Dessutom betalar parterna kostnader för handlingar som krävs i förfarandet, om de enligt lag eller beslut av domare är skyldiga att betala dem (artikel 8 i den konsoliderade lagen om rättegångskostnader).

Vad är rättegångskostnader?

Avgifterna i tvistemål är följande:

Schablonavgift: Artiklarna 9 ff. i presidentdekret nr 115/2002: Detta belopp varierar beroende på fordrans värde (43 euro för förfaranden upp till ett värde av 1 100 euro och för förfaranden som rör social trygghet och

obligatorisk assistans och andra särskilda förfaranden; 98 euro för förfaranden där värdet är 1 100-5 200 euro och för frivillig rättsvård och andra särskilda förfaranden; 237 euro för förfaranden där värdet är 5 200-26 000 euro och för kontradiktoriska förfaranden av obestämbar värde som omfattas av fredsdomarens exklusiva behörighet; 518 euro för förfaranden där värdet är 26 000-52 000 euro och för civilrättsliga förfaranden med ett obestämbar värde;
759 euro för förfaranden där värdet är 52 000-260 000 euro;
1 214 euro för förfaranden där värdet är 260 000-520 000 euro;
1 686 euro för förfaranden där värdet är över 520 000 euro).

Schablonavgiften för att väcka talan höjs med hälften för överklaganden och fördubblas för förfaranden vid Kassationsdomstolen.

Om ett överklagande, även anslutningsöverklagande, ogillas i sin helhet, avvisas eller inte kan beaktas, måste klaganden genom beslut av domaren avseende schablonavgiften betala en ytterligare avgift som uppgår till samma belopp som betalats för huvud- eller anslutningsöverklagandet.

För verkställighetsförfaranden avseende fast egendom är avgiften 278 euro. För andra verkställighetsförfaranden halveras denna avgift. För verkställighetsförfaranden där egendomen är värd mindre än 2 500 euro är avgiften 43 euro. För invändningsförfaranden till genomförandeakter är avgiften 168 euro.

För förfaranden vid Kassationsdomstolen måste ett belopp som motsvarar den fasta registreringsavgiften för rättsliga avgöranden betalas utöver schablonavgiften.

Dessutom gäller ytterligare belopp för vissa särskilda förfaranden.

Delgivning på begäran av myndigheten: Artikel 30 i presidentdekret nr 115/2002:

Artikel 30 (Förskottsbetalning i klumpsumma från privatpersoner till skattemyndigheten i tvistemål): 1. Den part som först inställer sig, som inger stämningsansökan eller som i verkställighetsförfaranden om återtagande begär att beslagtaget gods ska tilldelas eller säljas ska betala avgifter, reseersättning och portokostnader för delgivning på begäran av myndighetens representant. Detta betalas som en schablonersättning på 27 euro, med undantag för förfaranden som anges i den enda artikeln i lag nr 319 av den 2 april 1958 och senare ändringar samt i fall där denna artikel är tillämplig.

Avgifter för delgivning: Artiklarna 32 ff. i presidentdekret nr 115/2002:

Artikel 32 (Delgivning på begäran av parterna) 1. Parterna ska betala exekutionsbiträdenas avgifter och reseersättning eller kostnaderna för att skicka de begärda handlingarna. Vid förfaranden som rör anställning, social trygghet och obligatorisk assistans ska dessa avgifter betalas av skattemyndigheterna.

Artikel 33 (Resor för delgivning och verkställighet av handlingar på begäran av en part som är berättigad till rättshjälp) 1. Om delgivning och verkställighetsåtgärder på begäran av den part som har beviljats rättshjälp från staten utförs samtidigt som andra avgiftsbelagda åtgärder absorberas exekutionsbiträdets reseersättning och traktamente eller portokostnader.

2. Om adresserna är i olika kommuner eller mer än 500 meter från varandra debiteras avgifter och reseersättning eller portokostnader.

3. Om exekutionsbiträdet inte utför åtgärderna samtidigt som andra avgiftsbelagda åtgärder betalas reseersättning eller portokostnader av skattemyndigheten och avgifterna debiteras.

4. Om exekutionsbiträdet ådrar sig flera resekostnader för åtgärder i olika kommuner eller mer än 500 meter från varandra betalar skattemyndigheten endast de högre kostnaderna och de övriga debiteras tillsammans med avgifterna.

Artikel 34 (Avgiftsbelopp) 1. Engångsavgiften är som följer:

1. För handlingar med upp till två adressater: 2,58 euro.
2. För handlingar med tre till sex adressater: 7,75 euro.
3. För handlingar med fler än sex adressater: 12,39 euro.

Artikel 35 (Reseersättning)

Reseersättningen beräknas enligt följande: a) upp till 6 kilometer: 1,65 euro, b) upp till 12 kilometer: 3,00 euro, c) upp till 18 kilometer: 4,14 euro, d) mer än 18 kilometer: beloppet i punkt c) höjs med 0,88 euro för varje sex kilometer, eller sträcka längre än 3 kilometer för efterföljande resa.

Artikel 36 (Tillägg i brådskande ärenden)

Avgifter och reseersättning höjs med hälften för brådskande ärenden. Arkivering av utmätningsrapporter vid verkställighetsdomstolens kansli omfattas inte av detta. När flera åtgärder utförs under samma resa betalas endast ett tillägg, för åtgärden med högst fordran eller högst belopp, enligt vad som föreskrivs. Åtgärder som ska verkställas samma dag eller följande dag anses vara brådskande. Begäran, där datum ska framgå, kan endast gälla handlingar med en tidsfrist för samma datum om detta uttryckligen anges i lag eller på parternas begäran.

Avgifter för kopior och intyg: I avvaktan på att den förordning som avses i artikel 40.1 i presidentdekret nr 115/2002 ska antas är avgifterna för kopior de som anges i artikel 266 ff. i den konsoliderade lagen om rättegångskostnader som nämns ovan, och i tabellerna som avses i dessa artiklar.

Det bör noteras att enligt artikel 4.5 i lagdekret nr 193 av den 29 december 2009, efter ändringar omvandlat till lag nr 24 av den 22 februari 2010, ska beloppet för utfärdande av papperskopior, även bestyrkta kopior, som anges i tabellerna 6 och 7 (som är bilagor till presidentdekret nr 115/2002 och som avses i artiklarna 267 respektive 268 i samma konsoliderade lag som nämns ovan) höjas med 50 %.

Avgifterna för kopior justeras vart tredje år enligt konsumentprisindex som fastställs av det italienska statistikinstitutet (ISTAT) enligt artikel 274 i presidentdekret nr 115/2002.

Avgifter för kopior och intyg: dessa regleras för närvarande av ett dekret från justitieministeriet (i kraft sedan den 30 juni 2015).

Fasta kostnader i brottmål

Fasta kostnader för parter i brottmål

Bestämmelser om förfarandekostnader fastställs i den konsoliderade lagen om lagar och bestämmelser gällande rättegångskostnader som det hänvisas till i presidentdekret nr 115 av den 30 maj 2002, senast ändrad genom [lagdekret nr 83 av den 27 juni 2015](#), efter ändringar omvandlat till [lag nr 132 av den 6 augusti 2015](#), genom [lagdekret nr 156 av den 24 september 2015](#) och till [lag nr 208 av den 28 december 2015](#), samt i den nya lagen om advokatur (lag nr 247/2012, LPF), ändrad genom [ministerdekret nr 55/2014](#) (som har ersatt ministerdekret nr 140/2012) om fastställande av parametrar för beräkning av advokatarvoden i den mening som avses i artikel 13.6 i lag nr 247 av den 31 december 2012, som trädde i kraft den 3 april 2014.

I artikel 12 av detta ministerdekret föreskrivs att avgiften varierar beroende på det utförda arbetets art, hur brådskande det är och vilket värde det har, hur viktigt och hur komplicerat förfarandet är och vilken typ av förfarande det gäller, hur allvarligt det är och antalet åtal, antalet rättsliga och faktiska frågor och deras komplexitet, tvister som rör rättspraxis, den rättsliga myndighet som handlägger förfarandet, den ekonomiska faktorn vad gäller tillgångar, antalet handlingar som ska granskas, kontinuiteten i åtagandet (inbegripet antalet resor från advokatens huvudsakliga arbetsplats) samt uppnått resultat där hänsyn även tas till civilrättsliga konsekvenser och klientens ekonomiska ställning. Även antalet utfrågningar och den tid som krävs för att slutföra därmed förbunden verksamhet ska tas med i beräkningen. Domstolen beaktar de genomsnittsvärden som anges i tabellerna. Genom att tillämpa de allmänna parametrarna kan tillägg på upp till 80 % eller avdrag på upp till 50 % göras. Om advokaten bistår flera klienter som har samma status i förfarandet kan engångsersättningen i regel höjas med 20 % för varje ytterligare klient upp till högst 10 klienter, och med 5 % för varje ytterligare klient utöver de första 10 upp till högst 20 personer. Om den professionella tjänsten inte omfattar prövning av specifika och distinkta faktiska eller rättsliga situationer som rör olika svaranden och tvister (utan att det påverkar deras identiska rättsliga status) reduceras i regel beloppet för bistånd till en person med 30 %.

Avgiften betalas i olika steg.

Prövningens olika skeden kan t.ex. vara: a) undersökningsfas, inbegripet utredningsåtgärder: undersökning och granskning av handlingar, inspektioner på plats, en första dokumentsökning, samråd med klienten, kolleger eller rådgivare, skriftliga eller muntliga rapporter eller yttranden med tillhörande aktiviteter och som görs före introduktionsfasen; b) introduktionsfas: förberedande handlingar, t.ex. bevis, rättsliga klagomål, framställningar, ansökningar, förklaringar, invändningar, fordringar, överklaganden, inlagor, ansvarig parts medverkan samt kallelse av ansvarig part; c) utredningsfas eller rättegångsfas: begäranden, meddelanden, närvaro eller tjänster kopplade till akter och förfarandemässiga eller rättsliga utredningsåtgärder, inbegripet inledande åtgärder, som utförs i kammare eller vid huvudförhandling och som är avgörande vid bevisupptagning och bevisinsamling, även förteckningar, kallelser och därtill hörande tjänster, utvärdering av konsulter, vittnen, misstänkta eller tilltalade i ett brott som hör samman med eller är relaterat till ärendet; d) beslutsfas: muntliga eller skriftliga svaromål, genmälen, närvaro vid de övriga parternas slutplädering, vare sig målet avgörs i kammare eller i huvudförhandling.

Kostnaderna för brottmål uppdaterades genom ministerdekret nr 147/2022 som nämns ovan.

Staten betalar rättegångskostnader i brottmål förutom kostnader i förfaranden som inleds av privata parter och kostnader för offentliggörande av domen.

Vare sig den berörda personen har fängslats eller inte ska förfarandekostnader och underhållskostnader betalas för en part som befinner sig i ekonomiska svårigheter och som har visat gott uppförande på anstalten. Detta förutsatt att en ansökan om detta har lämnats in.

Om talan om enskilt anspråk har väckts i samband med brottmål tillämpas artikel 12 i presidentdekret nr 115/2002. Enligt denna artikel behöver schablonavgiften för att väcka talan inte betalas om begäran endast avser påföljdsbestämning för ansvarig part. Om talan om enskilt anspråk däremot avser ett föreläggande om att betala ett belopp i skadestånd (även ett preliminärt sådant) ska avgiften betalas om ansökan bifalls. Avgiften baseras då på värdet av den summa som betalats och enligt värdeskalan som det hänvisas till i artikel 13.

Engångsavgiften för delgivning av handlingar måste betalas och är som följer:

1. För handlingar med upp till två adressater: 2,58 euro.
2. För handlingar med tre till sex adressater: 7,75 euro.
3. För handlingar med fler än sex adressater: 12,39 euro.

Vittnen som inte bor på plats har rätt att få reseersättning för tur-och-returresa. Beloppet ska vara motsvarande en tågbiljett i andra klass eller en flygbiljett med lågprisflyg, om detta godkänns av den rättsliga myndigheten.

Till skillnad från ägaren eller rättighetshavaren har den som har ansvar för varor från förebyggande beslag rätt till en avgift för förvaltning och förvaring.

Traktamente och reseersättning till vittnen och medföljande, traktamente och reseersättning för resor i samband med handlingar som utförs på annan ort än där förfarandet äger rum och avgifter som ska betalas till domarens anställda betalas på begäran av den det berör efter att en sådan begäran ingetts till behörig myndighet.

I rättegångskostnader ingår inte a) begravning av interner, b) transfer av interner, c) transport, förvar och begravning av personer som har avlidit på allmän väg eller på allmän plats, d) transport av rättegångshandlingar och föremål som ska finnas vid förhandlingarna.

Information som ska lämnas av advokater

Parternas rättigheter och skyldigheter

Advokaters skyldighet att tillhandahålla information om hur försvaret av klienten fortskrider motsvarar den allmänna omsorgsplikt som avses i artikel 1218 i den italienska civillagen.

I yrkeslagen nr 147/2012 anges plikter och hänvisningar till yrkesmässigt uppförande för advokater (artikel 3), obligatorisk tystnadsplikt (artikel 4), försäkringskostnader (artikel 12), hur uppdrag tilldelas (artikel 13) och hur uppdrag ska utföras (artikel 14), grunder för oförenlighet (artikel 18) och därmed sammanhängande undantag (artikel 19).

Kostnader

Var hittar jag information om kostnader i Italien?

Lagtexterna finns på webbplatsen för Italiens officiella kungörelseorgan. Du kan även hitta specifik information på webbplatser för domstolskanslier och advokatsamfund.

På vilka språk kan jag få information om kostnaderna i Italien?

Informationen brukar vanligtvis vara på italienska. På en del webbplatser finns det även information på engelska.

Var hittar jag information om medling?

I Italien styrs medling av lagdekret nr 28 av den 4 mars 2010, uppdaterat genom [lagdekret nr 138 av den 13 augusti 2011](#) och sedan av [lagdekret nr 69 av den 21 juni 2013 \(omvandlingslag nr 98 av den 9 augusti 2013\)](#). Information om detta finns på det italienska justitieministeriets webbplats (<http://www.giustizia.it/>, [Hem Itinerari a tema \(ämnesområden\)](#) » [Riforma della giustizia \(reform av rättsväsendet\)](#)) och på offentliga webbplatser som drivs av domstolsväsendet. Andra specialiserade webbplatser finns också tillgängliga, men de är avgiftsbelagda.

Moms

Registreringsavgifter uttas för rättsliga handlingar i tvistemål som helt eller delvis avslutar förfarandet, verkställbara förelägganden, beslut som förklarar skiljedomar verkställbara och domar som förklarar att utländska domar ska ha verkan i landet (artikel 37 i presidentdekret 131 av den 26 april 1986).

Rättshjälp

Vad är det?

Rättshjälp i brottmål beviljas för försvar av en mindre bemedlad medborgare som är misstänkt, tilltalad, dömd, drabbad, skadelidande med avsikt att framställa ett enskilt anspråk, svarande i tvistemålet eller den part som är civilrättsligt ansvarig att betala ett bötesstraff.

Rättshjälp garanteras även i tvistemål, administrativa förfaranden, bokförings- och skatteförfaranden samt i mål om frivillig rättsvård för att försvara mindre gynnade medborgare förutsatt att deras ärende inte är uppenbarligen ogrundat.

Rättshjälp kan beviljas på alla nivåer och i alla skeden av förfarandet och för alla förfaranden som på något sätt härrör från eller är kopplade till ursprungsförfarandet.

Vem kan beviljas rättshjälp?

Rättshjälp beviljas för närvarande personer med en skattepliktig inkomst enligt senaste deklarationens inkomstskatt som inte överstiger 11 528,41 euro (summan fastställs i ministerdekretet av den 7 maj 2015, offentliggjort i det officiella kungörelseorganet nr 186 av den 12 augusti 2015 och föremål för uppdatering vartannat år i den mening som avses i artikel 77 i presidentdekret nr 115/2002). Om den part som ansöker om rättshjälp bor tillsammans med en partner eller andra familjemedlemmar beräknas inkomsten som summan av alla familjemedlemmars inkomster under samma period, inbegripet sökanden.

För att fastställa inkomstgränserna beaktas även inkomst som enligt lag undantas från inkomstskatt för fysiska personer (*Imposta sul reddito delle persone fisiche* - IRPEF), eller som har varit föremål för källskatt eller alternativskatt.

När det gäller personliga rättigheter eller förfaranden där sökandens intressen står i strid med intressen hos andra medlemmar i hushållet beaktas endast den personliga inkomsten.

Om en person har dömts genom lagakraftvunnen dom för allvarliga brott som anges i lag anses inkomsten överskrida de föreskrivna gränserna. Personer som utsatts för sexuellt våld, särskilt där dessa brott har begåtts mot minderåriga, kan också beviljas rättshjälp genom undantag från de allmänna inkomstgränserna.

Ytterligare uppgifter

Krav för att ansöka om rättshjälp från staten

Den berörda parten kan ansöka om rättshjälp i alla skeden och på alla nivåer av förfarandet. Ansökan ska avfattas på papper utan stämpelskatt och ska innehålla följande för att kunna tas upp till prövning:

1. Begäran om rättshjälp, med uppgifter om vilket förfarande det gäller om det redan anhängiggjorts.
2. Allmän information om den berörda parten och medlemmarna i dennes hushåll samt deras respektive skatteregistreringsnummer.
3. Den berörda partens egenförsäkran om att inkomstvillkoren för stödberättigande är uppfyllda, inklusive en beräkning av den totala stödberättigande inkomsten.
4. En försäkran om att fram till dess förfarandet avslutas meddela betydande förändringar av inkomster under föregående år. Detta ska meddelas inom 30 dagar från det att ett år har förflutit sedan dagen ansökan gjordes, eller sedan dagen för ett tidigare meddelande avseende sådana förändringar.

När det gäller inkomst som intjänats utomlands måste medborgare från icke EU-stater bifoga ett intyg från behörig konsular myndighet som styrker uppgifterna som anges i ansökan.

Den berörda parten måste lämna in den dokumentation som krävs för att styrka angivna uppgifter om domstolen eller styrelsen för ett advokatsamfund med behörighet att bevilja rättshjälp efterfrågar detta i förväg. I annat fall tas ansökan inte upp till prövning.

En person som beviljats rättshjälp kan utse en advokat från förteckningen över advokater för rättshjälp som är medlem i advokatsamfundet i appellationsdomstolens domkrets där domaren med behörighet att pröva sakfrågan, eller domaren inför vilken förfarandet har inletts, befinner sig.

Advokatens avgift och utgifter betalas av den rättsliga myndigheten genom en betalningsorder som följer yrkestaxan och under inga omständigheter överstiger de genomsnittliga belopp som föreskrivs i lag, med beaktande av arten av de tjänster som tillhandahålls och hur de åtgärder som vidtagits kommer att påverka den åtalades processuella ställning.

Betalning sker i slutet av varje skede eller nivå av förfarandet och under alla omständigheter när den lagförande myndigheten avslutar uppdraget. När det gäller Kassationsdomstolen görs betalningen av den hänskjutande domstolen, eller av den domstol som avkunnade lagkraftvunnen dom. I samtliga fall kan behörig domstol betala utestående avgifter för tidigare skeden i förfarandet om beslutet om rättshjälp fattas i efterhand.

Betalningsordern utfärdas av domstolen när dom meddelas som avslutar det skede som anges i tillhörande fordran.

Advokaten, domarbiträden och sakkunniga får inte ta ut eller erhålla någon form av arvode eller ersättning av utgifter från klienten i någon form, förutom sådana som föreskrivs i detta avsnitt av den konsoliderade akten. Avtal om det motsatta är ogiltiga.

Överträdelse av detta förbud utgör en allvarlig yrkesmässig disciplinöverträdelse.

Det bör noteras att rättshjälp i brottmål regleras av artiklarna 90 ff. i presidentdekret nr 115/2002 och att rättshjälp i tvistemål, administrativa förfaranden, bokförings- och skatteförfaranden regleras av artiklarna 119 ff. i den konsoliderade lagen.

När betalar den förlorande parten den vinnande partens kostnader?

När det gäller tvistemål behandlas fördelningen av kostnader i artiklarna 91-98 i civilprocesslagen.

I domen som avslutar förfarandet förpliktar domstolen den förlorande parten att ersätta den andra partens rättegångskostnader och att betala den summan tillsammans med försvarskostnaderna.

Om domstolen bifaller begäran i en utsträckning som inte går utöver en eventuell förlikning som domstolen har föreslagit under förfarandet ska den part som motsatte sig förslaget utan skälig grund förpliktas att betala de förfarandekostnader som uppstått efter att förslaget lades fram, såvida inte villkoren för ersättning är uppfyllda

(om ingen part har vunnit bifall, om ärendet som behandlas är helt nytt, eller om rättspraxis har förändrats).

När domstolen meddelar den dom som avses i föregående artikel kan den besluta att inte bevilja ersättning för kostnader som den vinnande parten har haft om de anses vara överdrivna eller onödiga. Domstolen kan även förplikta den parten att återbetala kostnader, inbegripet engångskostnader, som har orsakats den andra parten till följd av bristande lojalitet och ärlighet.

Om ingen part vinner bifall, eller i mål där saken prövas för första gången, eller om rättspraxis har förändrats i förhållande till de grundläggande frågorna, kan domstolen helt eller delvis ersätta kostnader som uppstått för parterna.

Om parterna har förlikats ska kostnaderna anses vara ersatta, såvida inte parterna själva har kommit överens om någonting annat i förlikningsprotokollet.

Om den tappande parten har handlat eller gjort motstånd i ond tro eller med grov oaktsamhet i det rättsliga förfarandet ska domstolen på begäran av den andra parten eller på eget initiativ förplikta den förlorande parten att utöver rättegångskostnaderna även betala ett skadestånd som fastställs i domen. En domstol som konstaterar att motivering saknas för en säkerhetsåtgärd, för en stämningsansökan, för ett domstolsbeslut för utmätning eller för verkställighetsåtgärder som påbörjats eller avslutats måste på begäran av den skadelidande parten förplikta sökanden eller borgenären som agerade oaktsamt att betala skadestånd.

När domstolen beslutar om rättegångskostnaderna kan den under alla omständigheter, även på eget initiativ, förplikta den tappande parten att betala den andra parten ett belopp som fastställs efter rätt och billighet.

Arvoden för sakkunniga, tolkar och översättare

Domarbiträden erhåller ersättning i form av avgift, traktamente, reseersättning och återbetalning av kostnader som uppstått när de har utfört sina uppgifter. Avgifterna kan vara fasta, rörliga eller tidsbaserade.

Dessa olika typer av avgifter fastställs i tabeller som godkänns genom dekret från justitieministeriet efter överenskommelse med finans- och ekonomiministeriet (ministerdekret av den 30 maj 2002).

Avgifter för tjänster som inte anges i tabellerna står i proportion till den tid som lagts ned och fastställs baserat på ett fast arvode. Varje period för det fasta arvodet är två timmar. Avgiften för den första perioden är 14,68 euro och sedan 8,15 euro för varje efterföljande period.

Det fasta arvodet får fördubblas om den tidsperiod som fastställts för att slutföra arbetet är högst fem dagar, och får ökas med upp till hälften om tidsperioden som fastställts är högst 15 dagar.

Senaste uppdatering: 23/06/2025

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.